

คำแปลภาษาไทย

A. การตรวจสอบพยาน

68. การตรวจสอบเกี่ยวกับบุคคล

การตรวจสอบจะเริ่มดำเนินการโดยการซักถามชื่อจริง ชื่อสกุล อายุ สถานภาพ หรือ อาชีพ และที่อยู่อาศัยของพยาน ในกรณีที่จำเป็นคำถามที่จะซักถามพยานนั้นควรมีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในคดีนี้ ที่มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของพยาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสัมพันธ์ของพยานและผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ตกเป็นผู้ต้องหา

69. การตรวจสอบเกี่ยวกับรูปคดี

1. พยานจะถูกซักถามให้อธิบายถึงสิ่งที่รู้และสิ่งที่พบเห็น ในเหตุการณ์ ก่อนที่จะทำการตรวจสอบ พยานจะได้รับข้อมูลของสิ่งที่ จะทำการซักถามและบุคคลที่ถูกกล่าวหาหากมีอยู่ในเหตุการณ์

2. ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อเกิดความกระจ่าง และการตรวจสอบที่ครบถ้วน หรือเพื่อทราบถึงข้อมูลที่พยานได้รับรู้มาอย่างแน่ชัดนั้น สามารถสอบปากคำเพิ่มเติม หรือตั้งคำถามเพิ่มเติมได้

3. ข้อบังคับที่ 136 a จะต้องถูกนำมาใช้อย่างเท่าเทียมกับพยานทุกราย

B. การตรวจสอบผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ต้องสงสัย

§ 136. การตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น

(I) ในตอนเริ่มต้นของการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น จำเลยจะได้รับการบอกกล่าวถึงข้อกล่าวหา และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมนั้น เขาจะได้รับคำแนะนำว่ากฎหมายอนุญาตให้เขาขอรับข้อกล่าวหาหรือปฏิเสธที่จะพูดถึงคดี และสามารถหารือกับทนายจำเลยตามที่เขาเลือกได้ตลอดเวลาแม้แต่ก่อนการสอบข้อเท็จจริง เขายังคงได้รับการแนะนำว่าเขาอาจหลักฐานมาชี้แจงเพื่อใช้ในการแก้ต่าง ในกรณีที่เหมาะสมจำเลยยังคงได้รับการแนะนำว่าเขาอาจตอบสนองโดยการเขียน

(II) การสอบข้อเท็จจริงควรให้โอกาสจำเลยในการอธิบายต่อข้อกล่าวหาของเขา และนำเสนอข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเขา

(III) ในการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นความสนใจของจำเลยจะอยู่ที่การสอบสวนกรณีส่วนบุคคล

136 a. กระบวนการที่ต้องห้ามของการสอบสวน

(I) อิสรภาพในการตัดสินใจและการกระทำของจำเลยจะต้องไม่ถูกบังคับโดย ความเจ็บป่วย ความเหนื่อยล้า การลงโทษทางร่างกาย สารเสพติด การทรมาน การหลอกลวง หรือการสะกดจิต การบังคับอาจถูกใช้ตราบเท่าที่กระบวนการทางกฎหมายอนุญาตเท่านั้น มันเป็นสิ่งต้องห้ามที่จะจัดการอย่างผิดกฎหมายหรือกระทำการใดๆที่ไม่รองรับโดยกฎหมาย

(II) การจัดการใดๆที่บั่นทอนความทรงจำ หรือความเข้าใจของจำเลยไม่เป็นที่อนุญาต

(III) ข้อห้ามตามข้อที่ I, II โดยปราศจากการพิจารณาการยินยอมของจำเลย และการใดๆที่ละเมิดต่อข้อห้ามเหล่านี้ไม่อาจถูกนำมาใช้แม้ได้รับการอนุญาตจากจำเลย

C. คุณพิณิจการชักใช้

§ 151. หลักของข้อกล่าวหาอย่างเป็นทางการของอาชญากรรม (Anklagegrund-satz)

การประชุมการสอบสวนพิจารณาคดี [ตัวอย่างเช่น การพิจารณา] เป็นการเลือกเงื่อนไขของข้อกล่าวหาทางการ (*Klage*).³

§ 152. การฟ้องร้อง กฎข้อบังคับการฟ้องร้อง (Legal-itatsprinzip)

(I) อัยการรับผิดชอบต่อการยื่นสำนวนคดี

(II) นอกจากกรณีอื่นตามกฎหมาย เขาจำเป็นต้องกระทำการโต้แย้งข้อกล่าวหาทั้งปวง เพื่อชี้ว่ามีมูลความจริงมากพอ

§153. การไม่ฟ้องร้องของกรณีเล็กๆ (Opportunitatsprinzip)

(I) หากการดำเนินการเกี่ยวกับกรณีลหุโทษ อัยการอาจจะจับหรือถอนคดีความได้หากผ่านความเห็นชอบของศาล หรือความผิดที่กระทำถูกตัดสินว่าเป็นความผิดเล็กๆ และ การพิจารณาคดีไม่เป็นที่สนใจของสาธารณะ

§ 153 a การยกเลิกกระบวนการผ่านการเติมเต็มเงื่อนไข

(I) ด้วยความเห็นชอบจากศาลและตัวจำเลย อัยการอาจต้องการถอนฟ้องในกรณีที่จำเลย

1. กระทำการชดเชยต่อความเสียหาย
2. จ่ายค่าสินไหมเป็นการบริจาคเข้าองค์กรหรือรัฐ
3. กระทำการเพื่อการกุศล

4. ขอมรับต่อภาระผูกพัน

หากเงื่อนไขเหล่านี้เหมาะสม (ในสถานการณ์ที่) ความผิดเล็กน้อยไม่เป็นที่สนใจของสาธารณชนในการพิจารณาคดี อัยการจะกำหนดเวลาจำเลยในการเพิ่มเติมเงื่อนไข โดยมากจะอยู่ที่ 6 เดือนสำหรับกรณีข้อข้อข้อที่ 1, 2, 3 และ 1 ปีในกรณีข้อข้อข้อที่ 4 อัยการอาจจะจับเงื่อนไขและขยายเวลาต่อไป ทุกๆ 3 เดือน ตามความเห็นชอบของจำเลยเขาอาจกำหนดหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขภายหลัง หากจำเลยสามารถเพิ่มเติมเงื่อนไขได้ก็จะพ้นจากความผิดทางอาญา แต่หากไม่เขาจะไม่ได้รับการชดเชยจากการพยายามเพิ่มเติมเงื่อนไข

§ 153 b. การไม่เอาความ

(I) หากสถานการณ์อยู่ภายใต้การที่ศาลจะสามารถละเว้นจากการลงโทษได้ อัยการอาจถอนฟ้องข้อกล่าวหาซึ่งได้รับความเห็นชอบจากศาลที่มีอำนาจในคดี

§ 154. การกระทำผิดกฎหมายหลักประกันที่ไม่สำคัญ

(I) ข้อหาที่ไม่ต้องยื่นฟ้องหากการลงโทษที่จะนำไปสู่ที่นั่นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับกำหนดโทษหรือความคาดหวังของจำเลยต่อการกระทำอื่นๆ

§ 154 a. กำหนดการฟ้องร้อง

(I) หากการคาดหวังต่อการลงโทษของส่วนการกระทำหรือข้อหาเดียวกันที่กระทำผ่านอาชญากรรมเดียวกันนั้นเล็กน้อย อัยการอาจจำกัดการดำเนินคดีไว้ที่ข้อกล่าวหาที่เหลือ การจำกัดนี้จะต้องถูกบันทึก

§ 154 c. ผู้ต้องหาของการบังคับหรือข่มขู่

(I) หากการบังคับหรือข่มขู่ถูกกระทำโดยขู่จะเปิดโปงความผิด อัยการอาจปฏิเสธที่จะดำเนินคดี การกระทำที่มีการเปิดเผยข้อมูลที่ถูกคุกคาม เว้นแต่การชดเชยเป็นสิ่งจำเป็น

D. อัยการและศาล

§ 155. ขอบข่ายการสอบสวน (ตามกฎหมาย)

(I) การสอบสวนตามกฎหมายและการตัดสินใจเฉพาะการกระทำที่กำหนดในข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา

(II) ภายใต้เงื่อนไขที่จำกัดนี้ ทางศาลจะอนุญาตให้ทำการได้อย่างเสรีในการออกกฎหมายอาญาที่ไม่เกี่ยวข้องกับการกระทำ

§ 156. ไม่มีการถอนข้อกล่าวหา

ไม่สามารถเพิกถอนข้อกล่าวหาได้ [เช่นข้อกล่าวหาจากโจทก์] หลังจากที่ขั้นตอนการพิจารณาคดีนั้นเสร็จสิ้นแล้ว

E. การตรวจสอบก่อนการพิจารณาคดีจากโจทก์

§ 160. การตรวจสอบการพิจารณาคดี

(I) มีการดำเนินการโดยเร็วที่สุดหลังจากที่ฝ่ายโจทก์ได้รับรายงานที่คาดว่าเป็นการกระทำผิด จะต้องมีการตรวจสอบถึงข้อเท็จจริงเพื่อที่จะนำมาไตร่ตรองว่าจะต้องมีการฟ้องร้องกันอย่างเป็นทางการขึ้นหรือไม่

(II) ทางโจทก์จะต้องทำการตรวจสอบไม่เพียงเฉพาะแต่ในด้านการฟ้องร้องเท่านั้นแต่ต้องมีหลักฐานมาพิสูจน์ด้วย (Umstande), และเขาจะต้องเข้าร่วมในการป้องกันหลักฐาน (Beweise) ที่คู่สมเสี่ยงต่อความเสียหาย

(III) การตรวจสอบของทางโจทก์นั้นจะต้องเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (Umstande) ที่สำคัญในด้านการแก้ไขผลสรุปในการกระทำผิดทางกฎหมาย (เช่น ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการพิพากษาขึ้น)

§ 161 a. การตรวจสอบด้านพยานและพยานผู้เชี่ยวชาญของทางโจทก์

(I) พยานและพยานผู้เชี่ยวชาญนั้นจะต้องอยู่ในช่วงที่มีการเบิกโจทก์ออกมาเพื่อให้การถึงข้อเท็จจริงหรือคอยช่วยเหลือในด้านความคิดเห็น

(II) ถ้าจำเลยมีการยื่นขอเวลาในการหาหลักฐานพิสูจน์ด้วยเช่นกัน จะมีการอนุญาตให้ได้ถ้ามีประเด็นที่สำคัญ

(III) จำเลยจะต้องมาร่วมในช่วงเบิกโจทก์ ตาม 136-136a [supra, และ] 168c(I) & (5) [รวมไปถึงทนายความด้วย]

F. การทบทวนของผู้ที่มีได้เป็นโจทก์

§ 170. จะมีการยกเลิกการฟ้องร้องอย่างเป็นทางการก็ต่อเมื่อ

(I) ถ้าหลักฐาน (ก่อนการพิจารณา) นั้นมีเพียงพอต่อการยื่นฟ้องร้องอย่างเป็นทางการ โจทก์จะต้องเขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (Anklageschrift) กับศาลที่เป็นที่เชื่อถือ

(II) แต่ถ้าทางโจทก์ยกเลิกกระบวนการเอง เขาจะต้องแจ้งกับทางจำเลยถ้าจำเลยได้มีการตรวจสอบ หรือมีการลงอาญาเอาไว้แล้ว หรือทางจำเลยยื่นร้องขอถึงการแจ้ง หรือ ตรวจสอบได้ว่าเขามีความสนใจเป็นพิเศษในการที่ถูกแจ้งความ

§ 171. การแจ้งไปยังกลุ่มที่ดำเนินการอยู่

ถ้าทางโจทก์ปฏิเสธที่จะทำการฟ้องร้อง หรือเพิกถอนกระบวนการฟ้องร้องหลังจากมีการสรุปผลตรวจสอบ (ก่อนการพิจารณาคดี) เขาจะต้องแจ้งไปยังผู้กระทำการพร้อมด้วยเหตุผล ถ้าเกิดผู้ที่ทำกรนั้นตกเป็นผู้ต้องหาในการฟ้องร้องด้วยแล้ว เขาก็จะต้องได้รับการชี้แจงในด้านความเป็นไปได้ในการ โต้กลับ และในด้านการอนุญาตให้ทำการเช่นนี้ด้วยเช่นกัน (§ 172(1)).

§ 172. ขั้นตอนการบังคับคดี (Klageerzwingungs-verfahren)

(I) ถ้าผู้ที่กระทำนั้นก็เป็นเหยื่อด้วย เขาจะได้รับอนุญาตในการออกความเห็นโต้แย้งกับข้อคิดเห็นของทนายจากทางโจทก์ภายใน 2 สัปดาห์หลังจากที่เขาได้รับแจ้งถึงเรื่อง § 171

(II) ถ้าทนายของทางโจทก์ปฏิเสธคำโต้แย้งนั้นผู้ที่กระทำนั้นจะถูกย้ายไปภายใน 1 เดือนหลังจากที่ได้มีการตัดสินทางกฎหมาย เขาจะต้องได้รับแจ้งเกี่ยวกับเรื่องนี้และปัจจัยต่างๆ จะไม่มีการดำเนินการใดๆ ขึ้นถ้ายังไม่มีกรแจ้งใดๆ ผู้กระทำจะไม่ได้รับอนุญาตใดๆ ถ้ามีการฟ้องร้องกันอย่างเป็นทางการเป็นส่วนตัวของผู้ต้องหา หรือ ถ้าโจทก์ปฏิเสธที่จะยื่นการฟ้องร้องต่อ § 153(1), § 153a(I), หรือ § 153b (I); ในกรณีเดียวกันกับกรณีของ §§ 153c ผ่านทาง 154(1) รวมไปถึง § 154c.

(III) ผู้กระทำในการตัดสินทางกฎหมายจะต้องพูดถึงข้อเท็จจริง และ หลักฐาน (Beweismittel) ที่เพียงพอต่อการตัดสินข้อกล่าวหาได้ และจะต้องมีการลงลายมือชื่อจากทนายความด้วย รวมไปถึงกฎหมายสำหรับคนจน ที่มีกฎเกี่ยวกับกฎหมายบ้านเมือง ผู้กระทำจะต้องเข้าไปยังศาลที่เป็นที่เชื่อถือเพื่อทำการตัดสิน

(IV) ศาลสูงสุดของทางภาครัฐ (Oberlandesgericht) มีอำนาจในการตัดสินเหนือผู้กระทำ

§ 173. ขั้นตอนของศาล

- (I) นอกเหนือจากคำสั่งศาลแล้ว ทางโจทก์จะต้องส่งแฟ้มให้กับทางศาล
- (II) ศาลจะต้องแจ้งไปยังจำเลยที่อยู่ในคำขอ และให้เวลาในการตอบกลับ
- (III) ทางศาลอาจจะเรียงลำดับหลักฐานต่างๆ (Ermittlungen) ในขั้นต้นเพื่อป้องกันการตัดสินใจคดีที่ไม่ชัดเจน [สมาชิกในศาล] หรือลำดับในการตัดสิน [ไม่ใช่สมาชิกในศาล]

§ 174. การยกเลิกคำขอ

- (I) ถ้าเกิดหลักฐานมีไม่เพียงพอต่อการฟ้องร้อง ศาลจะยกเลิกคำฟ้องร้องและแจ้งไปยังผู้ฟ้องขอ โจทก์ และ จำเลย

§ 175. ลำดับในการฟ้องร้อง

ถ้าเกิดศาลได้รับคำกล่าวจากปากของทางจำเลยแล้ว และได้พบว่าการกระทำนั้นมีความผิด จะมีการจัดลำดับการฟ้องร้องเกิดขึ้น ซึ่งทางโจทก์ไม่มีอำนาจในส่วนนี้

§ 176. การให้การคุ้มครอง

- (I) ก่อนที่จะตัดสินถึงคำร้องนั้น ทางศาลจะลำดับผู้ที่กระทำการขอขึ้นมาเพื่อปกป้องพยานในด้านค่าใช้จ่ายและในด้านความปลอดภัย

§ 177. ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายในขั้นตอนต่างๆที่เกี่ยวกับผู้ยื่นคำร้องนั้นจะอยู่ในช่วงของ (การเพิกถอนต่อ) § 174 ที่ได้กำหนดไว้กับผู้ที่กระทำการร้องขอ

G. การตัดสินใจในด้านการยื่นข้อกล่าวหา

§ 199. แนวขั้นตอนในการพิจารณาถึงการยื่นข้อกล่าวหา

- (I) ทางศาลได้ลองกับกรณีที่ว่าควรจะยื่น (eröffnen) ขั้นตอนการฟ้องร้องหรือไม่
- (II) Anklage⁵ จะต้องประกอบไปด้วยผู้ร้องขอในการยื่นขั้นตอนการกล่าวหา และเพิ่มนั้นๆ จะต้องส่งไปยัง Anklage เพื่อยื่นไปยังศาล

§ 200. เนื้อหาของ Anklage

(I) Anklage จะต้องบอกถึงผู้ที่ถูกเป็นจำเลย การกระทำที่ถูกล่ามโทษ เวลาและสถานที่ที่เกิดขึ้น ส่วนประกอบทางกฎหมายของการก่ออาชญากรรมในคดีอาญา และยังต้องมีการเบิกหลักฐาน (Beweismittel) ศาลจะต้องทำการพิจารณาคดี และ (ชื่อ) ศาลคุ้มครอง

(II) Anklage จะต้องมีการสร้างผลลัพธ์ของวัสดุลำดับที่ 4 ของ (ก่อนการพิจารณาของโจทก์) หลักฐาน

§ 201. การสื่อสารของ Anklage

(I) ในการตัดสินใจทางการสื่อสารของศาลนั้น Anklage ที่มีการเขียนขึ้นได้เขียนระบุไว้ให้เป็นจำเลย และเวลานั้นได้ให้เขาเลือกว่าจะให้หลักฐานในตอนนั้นมีการนำเข้ามาก่อน (ศาลทำ) เกิดการตัดสินใจว่าจะเข้าสู่การดำเนินคดีใหม่ หรือเขาคัดค้านคำตัดสินนั้นๆ

(II) ศาลตัดสินในด้านการกระทำและการคัดค้าน ถ้าศาลปฏิเสธคำคัดค้านนั้นๆ โดยขึ้นอยู่กับมติตัดสินทางกฎหมาย (StPO § 16) ทางจำเลยจะมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ได้ ในทางกลับกัน ถ้าเกิดการตัดสินของศาลแล้วนั้น (ตามขั้นตอนการดำเนินคดี) จะต้องไม่มีการโต้แย้ง (เช่น การยื่นอุทธรณ์)

§ 202. การลำดับหลักฐานที่นำเข้ามา

ก่อนที่จะตัดสินใจในการดำเนินคดีนั้นๆ ศาลจะต้องพิสูจน์หลักฐานที่มีอยู่เพื่อหาข้อเท็จจริงให้ได้มากที่สุดเพื่อจะได้ไม่มีข้อโต้แย้งใดๆเกิดขึ้น

§ 203. ลำดับการยื่นฟ้อง

ศาลจะต้องจัดลำดับการยื่นฟ้องถ้าผลลัพธ์ออกมาว่าทางจำเลยนั้นเป็นผู้ที่ก่ออาชญากรรมจริง ตามหลักฐานที่มีให้

§ 204. ปฏิเสธการฟ้องร้อง

(I) ถ้าทางศาลจะไม่ดำเนินคดี ลำดับ (ในการปฏิเสธ) จะต้องมีการแจ้งออกไปตามความเป็นจริงและหลักเหตุผลทางกฎหมาย

(II) ทางจำเลยจะต้องได้รับแจ้งถึงเรื่องนี้ด้วย

§ 206. ศาลไม่กำหนดขอบเขต (Court Not Motion-Bound)

ในการพิจารณาคดีของลำดับคำสั่งของศาลนั้น ไม่มีการจำกัดโดยการเคลื่อนไหวของโจทก์

§ 207. เนื้อหาของการดำเนินการฟ้องร้อง

(I) ในการดำเนินการฟ้องร้องนั้นทางศาลจะยอมรับ Anklage [ตามพื้นฐาน] เพื่อการฟ้องร้องและการกำหนดการฟ้องร้องในศาลนั้นๆ

(II) ในการยอมรับ Anklage ในการดำเนินคดีนั้น ทางศาลจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ 4 กลุ่ม ถ้า

1. ทาง Anklage ได้ยื่นยันถึงการกระทำหลายๆ อย่าง และทางศาลปฏิเสธที่จะทำการดำเนินคดีสืบเนื่องมาจากบางประการ

2. โจทก์นั้นมีการจำกัดในการยื่นฟ้องต่อ § 154a เพื่อพูดถึงกฎบางส่วน หรือ ส่วนนั้นๆ ได้มีการเข้าไปยังการดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว

3. การประเมินของศาลตามกฎหมายนั้นๆ จะแตกต่างจากที่อยู่ในกฎหมายของ Anklage หรือ

4. โจทก์นั้นมีการจำกัดในการยื่นฟ้องต่อ § 154a ถึงบางกลุ่มที่คุ้มครองผ่านกฎหมายอาญา หรือ การคุ้มครองนั้นมีการพูดถึงในการดำเนินการ

§ 210. การยื่นอุทธรณ์ (Rechtsmittel)

(I) ขั้นตอนการพิจารณาคดีจะไม่มีการขัดขวางโต้แย้งจากจำเลย

(II) ทางโจทก์สามารถยื่นอุทธรณ์ในเชิงที่ไม่เห็นด้วยกับการขั้นตอนพิจารณาคดีได้

(III) ถ้าทางศาลอุทธรณ์นั้นได้ให้มีการอุทธรณ์แล้วนั้น จะมีการฟ้องข้อกล่าวหาก่อนที่จะไปถึงอีกขั้นตอนหนึ่งที่น่ามาซึ่ง [การเพิกถอน] หรือก่อนศาลเพื่อนบ้านในรัฐเดียวกัน

H. ขั้นตอนการดำเนินคดี

§ 238. การดำเนินคดี

- (I) ทางศาลจะทำการดำเนินคดี ตรวจสอบจำเลย และหาหลักฐาน (Beweis)
- (II) ถ้าผู้ร่วมทำการดำเนินคดีคัดค้านการดำเนินการของศาลที่รับกรณีนี้เข้ามาศาล (ที่เหลือ) จะทำการตัดสินต่อ

§ 239. การตรวจสอบอย่างละเอียด

- (I) ถ้าโจทก์ และ ศาลคุ้มครองนั้นดำเนินไปด้วยกัน ทางประธานการตัดสินนั้นจะให้พวกเขาสืบพยาน และ พยานผู้เชี่ยวชาญของทั้งฝ่ายโจทก์ และ จำเลย ทางโจทก์จะมีการตรวจสอบเรื่องพยานก่อน และจะมีการตรวจสอบศาลคุ้มครองจำเลย
- (II) จากการตรวจสอบประธานตัดสินแล้ว จะต้องมีการถามคำถามพยานและพยานผู้เชี่ยวชาญ ที่เป็นประโยชน์ต่อพวกเขาเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดกว่านี้

§ 240. สิทธิในการถาม

- (I) ประธานตัดสินนั้นจะอนุญาตให้ผู้ตัดสินอื่นๆถามคำถามทั้ง จำเลย พยาน และ พยานผู้เชี่ยวชาญ
- (II) ประธานตัดสินนั้นจะอนุญาตให้โจทก์และศาลคุ้มครอง รวมไปถึงกรรมการตัดสินทำได้เช่นเดียวกัน

§ 243. ช่วงเวลาในการดำเนินคดี

- (I) การดำเนินคดีจะเริ่มต้นด้วยการเบิกคู่กรณีขึ้นมา ทางประธานตัดสินจะสืบให้แน่ใจว่าเป็นจำเลย ศาลคุ้มครองนั้นจะมาแสดงตัวรวมถึงหลักฐานต่างๆที่มีการเตรียมพร้อม (Beweismittel) โดยเฉพาะพยาน และพยานผู้เชี่ยวชาญที่เรียกมานั้นจะมาปรากฏตัวหรือไม่
- (II) ทางพยานออกจากห้องตัดสิน ทางประธานตัดสินตรวจสอบจำเลยที่เกี่ยวข้องหลังจากนั้นทางจำเลยจะอ่านคำให้การ [จาก Anklage]
- (III) คำให้การนั้นจะมีการให้คำแนะนำว่าจะคัดค้านได้ (zur Sache) ทางจำเลยจะยืนยันคดีที่จะพูด เขาจะตรวจสอบเกี่ยวกับกรณีที่เกิดขึ้น §136(11)ก่อนการพิสูจน์ว่าจำเลยได้กระทำผิดจริง จะต้องมีการนำออกมาเพื่อที่ว่าเป็นข้อสำคัญในการตัดสิน ประธานตัดสินนั้นจะคำนึงถึงด้วยว่าจะมีการนำออกมาด้วยไหม

§ 244. หลักฐาน

- (I) การนำหลักฐาน (Beweis) จะเกิดขึ้นหลังจากตรวจสอบจำเลยแล้ว
- (II) ในการหาความจริงของทางศาลนั้นจะต้องมีการนำหลักฐานเข้ามาเชื่อมโยงกับข้อเท็จจริงทั้งหมดและหาข้อพิสูจน์ (Beweismittel) ที่เป็นประโยชน์
- (III) การนำหลักฐานเข้ามาจะมีการปฏิเสธถ้าหลักฐานนั้นไม่ได้รับการอนุญาต แต่ส่วนใหญ่จะมีการปฏิเสธถ้าหลักฐานนั้นมีการนำมาใช้อย่างฟุ่มเฟือยมากเกินไปในกรณีต่างๆไป และถ้าหลักฐานที่มีนั้น ไม่มีน้ำหนักพอ ก็จะเกิดการล่าช้าเข้าไปอีก
- (IV) การนำมาซึ่งหลักฐานจากการสืบพยานนั้นจะมีการปฏิเสธได้ถ้าเกิดทางศาลได้ข้อมูลที่แน่นพอแล้ว ยกเว้นแต่ที่มีให้ การให้การของพยานผู้เชี่ยวชาญอีกบุคคลหนึ่งนั้นจะสามารถถูกปฏิเสธได้เหมือนกันถ้าเกิดหลักฐานนั้นๆ ได้มีการพิสูจน์ไปแล้วจากความคิดของผู้เชี่ยวชาญก่อนหน้านี้ และถ้าทำให้การมีน้ำหนักไม่เพียงพอ
- (V) การนำมาซึ่งหลักฐานนั้นโดยการถือมุมมอง [ของหลักฐาน] สามารถปฏิเสธได้ถ้าทางศาลนั้นอยู่ในช่วงการใช้ดุลพินิจต่อสิ่งที่ไม่จำเป็นในการสืบหาความจริง
- (VI) การปฏิเสธการนำมาซึ่งหลักฐานจะต้องออกมาเป็นลำดับจากทางศาลด้วย

§ 249. การอ่านข้อความถึงสิ่งที่เกิดขึ้น

เอกสาร และข้อเขียนต่างๆที่เขียนไว้ที่สื่อถึงหลักฐานจะมีการอ่านในระหว่างการพิจารณาคดี และให้เกิดการตัดสินใจขั้นสูงต่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้น หรือที่มีบันทึกเอาไว้ รวมทั้งถึงได้คัดแยกออกมาด้วย และยังได้มีการนำมาใช้กับการบันทึก (Protokolle) ที่เกี่ยวข้องกับมุมมองของผู้ตัดสิน

§ 250. กฎในการตรวจสอบบุคคล The Principle of Personal Examination

ถ้าหลักฐานข้อเท็จจริงนั้นขึ้นอยู่กับการพิจารณารายบุคคล บุคคลนั้นๆจะมีการตรวจสอบในการดำเนินคดี การตรวจสอบนั้นจะไม่มีเปลี่ยนแปลงในการอ่าน และ บันทึกของการตรวจสอบในช่วงก่อนหน้านี้ หรือ โดยการอ่านจดหมายที่เขียนขึ้น

§ 251. การเชื่อมโยงการบันทึก

- (I) การตรวจสอบพยาน พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือ ผู้เกี่ยวข้องกับจำเลย จะมีการย้ายออกโดยการอ่านข้อความของการตรวจสอบของศาลก่อนหน้านั้น ถ้า
1. พยาน พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือ ผู้เกี่ยวข้องกับจำเลยได้เสียชีวิต หรือมีความบกพร่องทางจิต หรือไม่สามารถหาตัวเจอได้

2. พยาน พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือ ผู้เกี่ยวข้องกับจำเลยไม่สามารถร่วมการตัดสินคดีได้ในระยะยาวเพราะจากการเจ็บป่วย หรือ ปัจจัยอื่นๆที่ไม่สามารถละเลยได้ the witness,

3. พยาน หรือ พยานผู้เชี่ยวชาญไม่สามารถคาดได้ว่า จะร่วมการตัดสินคดีสืบเนื่องมาจากการพำนักอยู่ห่างไกล

4. ทางโจทก์ ศาลคุ้มครอง และจำเลยเห็นเดียวกับการอ่าน

(II) ถ้าพยาน พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือ ผู้เกี่ยวข้องกับจำเลยได้เสียชีวิต หรือ ไม่สามารถพิสูจน์ได้โดยศาลตัดสินในเวลาที่กำหนด จะมีการพิสูจน์ตรวจสอบจากคนอื่นๆ [เช่น ตำรวจ หรือ โจทก์] รวมไปถึงเอกสารที่ประกอบไปด้วยข้อมูลต่างๆจากเขา

(III) ถ้าเกิดการอ่านนั้นนำมาซึ่งจุดมุ่งหมายมากกว่าการพิจารณาโดยตรงของศาลในด้านการตัดสินใจว่าจะต้องเบิก และ ตรวจสอบใครบางคนในฐานะพยานหรือไม่ และเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพิสูจน์นั้นๆ จะมีการอ่านออกมา

§ 253 การอ่านบันทึกช่วยจำ

(I) ถ้า พยาน หรือ พยานผู้เชี่ยวชาญจำหลักฐานข้อเท็จจริงไม่ได้แล้ว ส่วนที่ได้บันทึกไปของการตรวจสอบก่อนหน้านั้นจะมีการนำมาอ่านใหม่

(II) สิ่งเดียวกันนั้นจะมีการทำขึ้นถ้าเกิดการขัดแย้งขึ้นระหว่างการตรวจสอบ (พิจารณาคดี) ที่ไม่สามารถลงตัวได้

§ 254 การรับสารภาพ และข้อโต้แย้ง

(I) คำให้การของทางจำเลยที่มีอยู่ในการบันทึกนั้นจะมีการนำมาตัดสิน และ อ่านถึงจุดประสงค์ของหลักฐานที่นำมาซึ่งการยอมรับผิด

(II) สิ่งเดียวกันจะเกิดขึ้นถ้าข้อโต้แย้งนั้นเกิดขึ้นระหว่างการตรวจสอบ (การพิจารณาคดี) นั้นไม่

สามารถลงตัวได้

§ 257. คำให้การของจำเลย โจทก์ และ ศาลคุ้มครอง

(I) หลังจากมีการตรวจสอบพยาน พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือ ผู้ร่วมจำเลยรวมในการ (พิจารณา) แล้ว รวมไปถึงหลังจากที่อ่านคำร้องในทางจดหมายไปแล้ว ทางจำเลยจะต้องถูกถามว่ามีคำให้การใดๆ เพิ่มเติมไหม

(II) หลังจากมีการตรวจสอบจำเลยและหลังจากมีการพิสูจน์หลักฐานแล้ว ทางโจทก์และศาลคุ้มครองนั้นมีโอกาสที่จะให้คำให้การได้

(III) คำให้การนั้นจะต้องไม่นอกเหนือจากการปิดประเด็น (closing remarks)

§ 258. ปิดประเด็น

(I) หลังจากหลักฐานที่มีได้รับการสรุปแล้ว โจทก์และจำเลยจะมีสิทธิที่จะพูดคุยและทำเรื่อง คำขอต่อศาล

(II) โจทก์นั้นมีสิทธิที่จะตอบก่อน ส่วนจำเลยจะมีสิทธิเป็นคนสุดท้าย

(III) แม้ศาลคุ้มครองจะมาให้คำช่วยเหลือ จะต้องมีการถามทางจำเลยว่าเขามีคำให้การอันใด ที่จะกล่าวเพื่อปกป้องตัวจำเลยเองด้วยไหม